

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands landsting angående
regeringens till Riksdagen överlämnade propo-
sition med förslag till lag om godkännande
av vissa bestämmelser i avtalet med Sverige
för undvikande av dubbelbeskattning beträffan-
de skatter på inkomst och förmögenhet.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt
bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt
bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt i
fördraget ingår bestämmelser, som innebär upphävande eller
ändring av eller avvikelse från stadganden i självsty-
relselagen. I anseende härtill och då ovannämnda avtal
för Finlands del även gäller kommunalskatt, på vilket
beskattningsområde Landstinget jämlikt 13 § 1 mom. 3
punkten självstyrelselagen tillkommer lagstiftningsbehörighet
i landskapet, erfordras Landstingets bifall till ifråga-
varande lags ikraftträdande i landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jämväl
innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås
att Ålands landsting
måtte ge sitt bifall
till den i propositionen
ingående lagens
ikraftträdande i
landskapet Åland till
de delar sagda avtal
innebär avvikelse från
självstyrelselagen, under

förutsättning att Riksdagen godkänner propositionen i oförändrad form.

Helsingfors den 18 januari 1974.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

M. Kekkonen

Justitieminister *Matti Louekoski*

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Det första avtalet mellan Finland och Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet ingicks den 16 mars 1931. Detta avtal ersattes med ett den 21 december 1949 ingånget, fortfarande gällande avtal (Fördr.ser. 12/50). Med de svenska myndigheterna inledades i Stockholm i september 1971 förhandlingar om ett nytt skatteavtal. Förhandlingarna fortsattes i Helsingfors i maj och december 1972. Såsom resultat av dessa förhandlingar och efterföljande skriftväxling undertecknades ett nytt skatteavtal i Helsingfors den 27 juni 1973.

Uppbyggnaden av och innehållet i 1973 års skatteavtal överensstämmer till väsentliga delar med den skatteavtalsmodell som år 1963 publicerades av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), emedan båda avtalsslutande staterna är medlemmar i denna organisation.

Det nya avtalet kan indelas i bestämmelser rörande avtalets tillämpningsområde (artiklarna 1 och 2), bestämmelser rörande definitioner (artiklarna 3—5), bestämmelser rörande uppdelning av beskattningsrätten (artiklarna 6—23), bestämmelser rörande förfarandet vid undvikande av dubbelbeskattning (artikel 24) och särskilda bestämmelser (artiklarna 25—29), i vilka även ingår bestämmelser om avtalets ikraftträdande och upphörande. Till avtalet ansluter sig ytterligare såsom en integrerande del ett protokoll som innehåller tillägsbestämmelser till punkt 4 av artikel 15, punkt 3 av artikel 25 och punkt 2 av artikel 28.

Enligt bestämmelsen om skatteavtalets tillämpningsområde tillämpas avtalet på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna. Om en person bör anses vara bosatt enligt finsk lagstiftning i Finland och

enligt svensk lagstiftning i Sverige, avgörs frågan om sådan dubbel bosättning med stöd av skatteavtalets bestämmelser om skatterättsligt hemvist. Härvid avgörs i vilken avtalslutande stat personen i fråga är skattskyldig på grund av hemvist vid tillämpning av skatteavtalet.

Beträffande Finland omfattar avtalet inkomst- och förmögenhetsskatten, kommunalskatten, kyrkoskatten, skogsvårdsavgiften och sjömansskatten. Denna förteckning är uttömmande i avseende på de skatter som var i kraft den dag då skatteavtalet undertecknades. I 1949 års skatteavtal finns en bestämmelse, i följd varav folkpensionspremien och sjukförsäkringspremien hör till avtalets tillämpningsområde. Förhindrandet av internationellt sett dubbelt uttagande av avgifter för finansiering av den sociala tryggheten har emellertid icke ansetts kunna ändamålsenligt ske genom skatteavtal. Sådana bestämmelser finns därför icke i de skatteavtal som Finland ingått under de senaste tiderna. Emedan även de svenska skattemyndigheternas ståndpunkt i denna fråga är densamma, har bestämmelser rörande försäkrads folkpensionspremie och sjukförsäkringspremie icke intagits i det nya skatteavtalet.

Enligt artikel 2 i 1949 års skatteavtal omfattar avtalet direkta skatter. Dessa har i avtalet definierats såsom skatter som utgår på inkomst eller på förmögenhet eller förmögensökning. Enligt förklaringarna i slutprotokollet till detta skatteavtal anses likväl ej såsom direkta skatter i Sverige utgående ersättningsskatt, utskiftningsskatt och bevilningsavgifter. Det nya skatteavtalet, som enligt punkt 1 av artikel 2 tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, omfattar enligt punkt 3 b av samma artikel även i Sverige utgående ersättningsskatt, utskiftningsskatt och

bevillningsavgift. Ersättningsskatt erläggs i vissa fall av aktiebolag eller ekonomisk förening som alls icke utdelat vinst, fastän så kunnat ske, eller utdelat mindre vinst än som varit möjligt. Skatten utgår med 25 % av den icke utdelade vinsten. Med utskiftningsskatt avses en skatt som vid nedsättning av aktiekapital eller bolags upplösning erläggs av bolaget och vars storlek är 40 % av värdet av de tillgångar som härvid utskiftats till delägarna utöver tillskjutet kapital. Bevillningsavgift erläggs av utomlands bosatt fysisk person och utländsk juridisk person vilka i Sverige ger offentlig föreställning eller annan offentlig tillställning eller vilka medverkar vid sådan föreställning eller tillställning. Bevillningsavgiftens storlek är 15 eller 30 % av bruttoinkomsten.

Fast driftställe har i 1973 års skatteavtal definierats snävare än i 1949 års skatteavtal. Härav beror att källstatens (den stat varifrån inkomsten uppburits) beskattningsrätt beträffande inkomst av rörelse är mer begränsad än vad fallet är för närvarande. Enligt den nya definitionen (artikel 5 punkt 3 d) anses nämligen icke innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för inköp av varor, såsom fast driftställe. Enligt 1949 års skatteavtal (artikel 5 punkt 2) anses däremot inköpsplats såsom fast driftställe.

Särskilda bestämmelser om beskattning av inkomst av avverkat virke har icke längre ansetts nödvändiga, varför på inkomst som uppburits därav tillämpas de allmänna bestämmelserna rörande inkomst av rörelse.

Källstaten har i det nya skatteavtalet genom uttrycklig bestämmelse förbehållits rätten att beskatta den som på hyra upplåter sin på aktieinnehav i bostadsaktiebolag grundade besittningsrätt till lägenhet för sagda hyresinkomst (artikel 6 punkt 3). Denna bestämmelse undanröjer de tolkningsmöjligheter som det nuvarande avtalet härvidlag öppnar.

Maximibeloppet av källskatten på dividend är i 1949 års skatteavtal 10 % av dividendens bruttobelopp. Detta maximibelopp har bibehållits i 1973 års avtal men har reducerats till 5 %, om mottagaren av dividenden behärskar minst 25 % av röstetalet för aktierna i det utbetalande bolaget (moder-dotterbolagsförhållande). Utan hinder av denna bestämmelse är dividend från svenskt bolag till finskt bolag emellertid i Finland undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet, om båda

bolagen hade varit finska. Motsvarande regel gäller, då utbetalaren av dividenden är ett finskt bolag och mottagaren ett svenskt bolag.

Ränta beskattas endast i räntemottagarens hemviststat, liksom för närvarande. På royalty tillämpas samma princip, men begreppet royalty har förtydligats i det nya avtalet. Uppdelningen av beskattningsrätten mellan de avtalsslutande staterna har emellertid icke förändrats.

Vinst på grund av överlåtelse av fast egendom och sådan lös egendom som är att hänföra till fast driftställe beskattas i första hand i den stat där den fasta egendomen eller det fasta driftstället finns. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom beskattas däremot endast i överlåtarens hemviststat. Löneinkomst beskattas i första hand i den avtalsslutande stat där arbetet utförs. Från denna huvudregel finns två undantag. Löneinkomst beskattas endast i arbetstagarens hemviststat, om han under ett kalenderår arbetat i den andra avtalsslutande staten under högst 183 dagar och arbetsgivaren ej har hemvist i den stat där arbetet utförs. Vidare får nämnda arbetsgivare icke i den stat där arbetet utförs ha fast driftställe eller stadigvarande anordning som den utbetalade lönen belastar såsom utgift. Löneinkomst beskattas likaså endast i arbetstagarens hemviststat, om person med hemvist i kommun som direkt gränsar till landgränsen mellan Finland och Sverige (gränskommun) utför arbete i gränskommun i den andra avtalsslutande staten. Denna undantagsregel tillämpas emellertid endast under förutsättning att arbetstagaren regelmässigt (minst en gång i veckan) uppehåller sig i sin fasta bostad i hemviststaten. I 1949 års avtal uppräknades namnen på gränskommunerna i slutprotokollet till avtalet. I 1973 års avtal finns icke någon sådan namnförteckning, emedan ändringar i den kommunala indelningen senare kan föranleda tolkningssvårigheter. Såsom gränskommun bör därför anses kommun som vid resp. tidpunkt uppfyller förutsättningarna för gränskommun.

Enligt 1949 års skatteavtal är professorer och lärare från den ena avtalsslutande staten befriade från beskattning i den andra avtalsslutande staten för ersättning som utgår för undervisning vid universitet eller högskola i denna andra stat under vistelse där som icke överstiger två år. Denna bestämmelse bör under nuvarande förhållanden anses vara föråldrad,

c) innehav ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehav av stadigvarande plats för affärsverksamhet, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 5 — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i denna förstnämnda stat regelmässigt använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i en avtalsslutande anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget utövar affärsverksamhet i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om dessa personer därvid utövar sin sedvanliga affärsverksamhet.

6. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bolag som utövar affärsverksamhet i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes) medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel 6

Inkomst av fastighet

1. Inkomst av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. a) Uttrycket "fastighet" har — om icke bestämmelserna i punkt b föranleder annat — den betydelse som uttrycket har enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

b) Uttrycket "fastighet" inbegriper dock alltid tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag an-

gående fastigheter är tillämpliga, nyttjanderätt till fastighet samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, källa eller annan naturtillgång.

3. Inkomst av upplåtelse av rätt att nyttja bolag tillhörig fastighet, vilken rätt grundar sig på aktie eller annan liknande andel i bolaget, får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

4. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst, som uppbäres genom omedelbart brukande, genom uthyrning av fastighet eller genom varje annan användning av fastighet.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 4 tillämpas även på inkomst av fastighet som tillhör företag och på inkomst av fastighet som användes vid utövande av fritt yrke.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast den del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftsstället den inkomst av rörelse, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftsstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftsställets räkning — härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning — oavsett om kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Bestämmelserna i denna punkt medför emellertid icke rätt till avdrag för kostnader som är av sådant slag att avdrag icke skulle ha kunnat medges om det fasta driftstället hade varit ett fristående företag.

4. I den mån inkomst hänförlig till ett fast driftställe enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat brukat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 icke hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmes genom ett sådant förfarande. Förfarandet skall dock vara sådant att resultatet överensstämmer med de i denna artikel angivna principerna.

5. Inkomst anses icke hänförlig till ett fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

6. Vid tillämpning av föregående punkter bestämmes inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, genom samma förfarande år från år, såvida icke särskilda förhållanden föranleder annat.

7. Ingår i rörelseinkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel. Det förutsättes, att bestämmelserna i denna punkt icke hindrar en avtalsslutande stat att vid bestämmandet av den inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället medtaga inkomst av aktier eller andelar, fordringar, egendom eller annan rättighet som äger verkligt samband med rörelse vilken bedrivs från det fasta driftstället.

Artikel 8

Inkomst av sjöfart och luftfart

1. Inkomst som förvärfvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

2. Om företag, som bedriver sjöfart i internationell trafik, har sin verkliga ledning ombord på ett fartyg, anses företaget ha sin verkliga ledning i den avtalsslutande stat där fartyget har sin hemmahamn eller, om någon sådan hamn icke finns, i den avtalsslutande stat där fartygets redare har hemvist.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas beträffande inkomst som förvärfvas av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) men endast i fråga om den del av inkomsten som motsvarar den andel i konsortiet vilken innehas av AB Aerotransport (ABA).

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha överenskommit mellan av varandra oberoende företag, får alla inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed. Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i denna artikel, skall den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten underrättas i syfte att genomföra nödvändig justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i denna andra stat. När anledning därtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande rörande inkomstens fördelning.

Artikel 10

Utdelning (dividend)

1. Utdelning (dividend) från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelningen (dividenden) får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar utdelningen (dividenden) har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påföres får icke överstiga:

a) 5 procent av utdelningens (dividendens) bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag (med undantag för finska öppna bolag, kommanditbolag och rederibolag samt svenska handelsbolag) som direkt eller indirekt behärskar

minst 25 procent av röstetalet för samtliga aktier i det utbetalande bolaget;

b) 10 procent av utdelningens (dividendens) bruttolopp i övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av begränsningen enligt denna punkt.

Bestämmelserna i denna punkt berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen (dividenden) betalas.

3. Med uttrycket "utdelning (dividend)" förstås inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, fordringar icke inbegripna, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist jämställs med inkomst av aktier.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning (dividend) från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, i sistnämnda stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av utdelningen (dividenden) har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken utdelningen (dividenden) i fråga härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på utdelning (dividend), som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen (dividenden) eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2 16851/73

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av statsobligationer, andra obligationer eller skuldebrev, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran liksom även all annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken räntan härrör, samt den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den gäld, för vilken räntan erlagges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av belopp som betalas såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk (biograffilmer samt filmer och band för radio- och televisionsutsändningar häri inbegripna), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod samt för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön

av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken royaltyn härrör, samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med rörelse, som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade royaltybeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av sådan fastighet som avses i punkt 2 av artikel 6 får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till tillgångar nedlagda i ett fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning, får beskattas i denna andra stat. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som avses i punkt 3 av artikel 22, beskattas dock endast i den avtalsslutande stat där sådan egendom enligt nämnda artikel får beskattas.

3. Vinst på grund av överlåtelse av annan än i punkterna 1 och 2 angiven egendom be-

skattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

4. Bestämmelserna i punkt 3 påverkar icke en avtalsslutande stats rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst som person med hemvist i den andra avtalsslutande staten förvärvar vid överlåtelse av aktier eller andelar i bolag vars väsentliga tillgångar utgöres av fastighet, under förutsättning att personen i fråga haft hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten under någon del av de senaste fem åren före överlåtelsen.

Artikel 14

Fritt yrke

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförlig självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han icke i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast den del därav som är hänförlig till denna anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Där icke bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19 och 20 föranleder annat, beskattas löner, arvoden och andra liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom anställning, endast i denna stat, såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att

a) mottagaren vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under kalenderåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som ej har hemvist i denna andra stat, samt

c) ersättningen ej såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utföres ombord på

a) finskt eller svenskt fartyg endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet fartyget har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt fartyg, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag som har sin verkliga ledning i Finland eller Sverige, med finskt respektive svenskt fartyg;

b) luftfartyg i internationell trafik endast i den avtalsslutande stat där den som uppbär arbetsinkomsten har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel beskattas inkomst, som uppbäres av person med hemvist i kommun i en avtalsslutande stat vilken direkt gränsar till landgränsen mellan Finland och Sverige, för personligt arbete som utföres i sådan kommun i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att ifrågavarande person regelmässigt upphåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär uteslutande i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker, professionella idrottsmän och liknande yrkesutövare uppbär genom den verksamhet de personligen utövar i denna egenskap, be-

skattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2. I fall då inkomst genom personligt arbete, som utföres av artist eller professionell idrottsman, icke tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utför arbetet.

Artikel 18

Pension m.m.

1. Pension (med undantag för pension som avses i punkt 2 av artikel 19) och liknande ersättning samt livränta, som utbetalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

2. Utbetalning enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, beskattas i denna stat.

Artikel 19

Offentligt uppdrag (allmän tjänst)

1. a) Ersättning (pension däri icke inbegripen), som betalas av en avtalsslutande stat, dess kommuner eller andra offentligt rättsliga juridiska personer till fysisk person på grund av arbete, som utföres i denna stats, dess kommuners eller andra offentligt rättsliga juridiska personers tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om arbetet utföres i denna andra stat och mottagaren är en person med hemvist i denna stat som

I. är medborgare i denna stat eller

II. icke har hemvist där endast för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av — eller från fonder inrättade av — en avtalsslutande stat, dess kommuner eller andra offentligt rättsliga juridiska personer till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, dess kommuners eller andra offentligt rättsliga juridiska personers tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om mottagaren av pensionen är medborgare och har hemvist i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning eller pension, som utbetalas på grund av arbete utfört i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, dess kommuner eller dess andra offentligtjuridiska juridiska personer.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

1. Studerande eller affärs- eller hantverkspraktikant, som vistas i en avtalsslutande stat utslutande för sin undervisning eller utbildning och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen betalas till honom från källa utanför denna stat.

2. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en avtalsslutande stat, som under tillfällig vistelse i den andra avtalsslutande staten innehar anställning i denna andra stat under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i sistnämnda stat endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 1 500 svenska kronor per kalendermånad eller motvärdet i finska mark. Från beskattning enligt denna punkt undantages dock sammanlagt högst 4 500 svenska kronor eller motvärdet i finska mark.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna träffar överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i föregående stycke. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

Artikel 21

Övriga inkomster

Där icke bestämmelserna i föregående artiklar i detta avtal föranleder annat, beskattas inkomst, som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

Artikel 22

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fastighet, som avses i punkt 2 av artikel 6, får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. Förmögenhet bestående av lös egendom, som är hänförlig till tillgångar i ett företags fasta driftställe, eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

3. Förmögenhet bestående av fartyg eller luftfartyg, som användes i internationell trafik, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

Artikel 23

Oskiftat dödsbo

Inkomst eller förmögenhet, som beskattas hos oskiftat dödsbo i en avtalsslutande stat, får icke beskattas hos dödsbodelägare med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 24

Metoder för undvikande av dubbelbeskattning

1. Om person med hemvist i Finland uppbär inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Sverige, skall Finland, såvida icke bestämmelserna i punkterna 2 och 6 föranleder annat, från den skatt som utgår på den totala inkomsten eller förmögenheten medge avdrag för den del av skatten som vid proportionell fördelning belöper på den inkomst respektive förmögenhet som får beskattas i Sverige.

2. Om person med hemvist i Finland uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i Sverige, skall Finland från ifrågavarande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i Sverige. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av skatten,

Artikel 25

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall, oavsett om han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav som medborgare i denna andra stat är eller kan bli underkastade.

2. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller personer med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses icke medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medges personer med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten. Bestämmelsen medför icke heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskattningen eller skattebefrielse för utdelning (dividend) eller annan utbetalning till bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Bestämmelsen i första stycket hindrar icke heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som uppbäres av fast driftställe, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i den andra avtalsslutande staten. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag och därmed jämförliga bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på deras inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav,

beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Sverige.

3. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Finland, skall Sverige, såvida icke bestämmelserna i punkterna 4, 5 och 6 föranleder annat,

a) från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i Finland;

b) från vederbörande persons förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i Finland.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke i något fall överstiga beloppet av den del av svensk inkomstskatt eller förmögenhetsskatt, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller den förmögenhet som får beskattas i Finland.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 skall, då enligt särskild lagstiftning lättad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företags inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad ej medgivits.

5. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i den andra avtalsslutande staten, får den förstnämnda staten inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppbärs från den andra avtalsslutande staten eller den förmögenhet som innehas där.

6. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär vinst, som avses i punkt 4 av artikel 13 och som kan beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall denna andra stat från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i den förstnämnda avtalsslutande staten erlagts på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av skatten i den andra avtalsslutande staten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på ifrågavarande vinst.

som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

4. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 26

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat gör gällande att i en avtalsslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, kan han — utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning — göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men icke själv kan åstadkomma en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal. De behöriga myndigheterna kan träffa skäligen överenskommelse även beträffande frågor som — utan att vara reglerade i avtalet — på grund av olikhet i de båda staternas principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma ifråga om de direkta skatterna på inkomst och förmögenhet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 27

Diplomatiska och konsulära tjänstemän

1. Bestämmelserna i detta avtal påverkar icke de privilegier i beskattninghänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

2. Diplomatsk eller konsulär tjänsteman (med undantag för honorärkonsul) eller tjänsteman vid avtalsslutande stats representation med stadigvarande uppdrag, vilken är belägen i den andra avtalsslutande staten eller i en tredje stat, anses — utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 av artikel 4 i detta avtal — vid tillämpningen av avtalet ha hemvist i den utsändande staten om

a) han icke är medborgare i mottagarstaten, och

b) han enligt folkrättens allmänna regler icke kan beskattas i sistnämnda stat för inkomst från källa utanför denna stat.

Artikel 28

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras. Avtalet träder i kraft när båda regeringarna genom notväxling i Helsingfors underrättat varandra om att ratifikation skett. Dess bestämmelser tillämpas första gången

a) såvitt avser skatt som uttages vid källan, på inkomst som uppbäres den 1 januari närmast efter ikraftträdandet, och

b) såvitt avser annan skatt på inkomst och skatt på förmögenhet, på sådan skatt som utgår på grund av beskattning (taxering) andra kalenderåret närmast efter ikraftträdandet.

2. Avtalet den 21 december 1949 mellan Republiken Finland och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, tilläggsavtalet till samma avtal den 19 juni 1958 och överenskommelsen den 9 september 1968 skall upphöra att gälla och skall icke längre tillämpas såvitt avser skatter på inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 1.

Artikel 29

Upphörande

1. Detta avtal förblir i kraft tills det uppsäges av en avtalsslutande stat.

2. Vardera avtalsslutande staten kan — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än fem år efter dagen för avtalets ikraftträdande — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

a) såvitt avser skatt som uttages vid källan,

den 1 januari det år som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare, och

b) såvitt avser annan skatt på inkomst och skatt på förmögenhet, vid beskattningen (taxeringen) andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 27 juni 1973 i två exemplar på finska och svenska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Republiken Finlands regering:

Richard Tötterman

För Konungariket Sveriges regering:

Göran Rydning

Protokoll

Vid undertecknande av det i dag mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet har undertecknade befullmäktigade ombud överenskommit om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

I. Till artikel 15 punkt 4

Med uttrycket "regelmässigt" avses, att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist enligt bestämmelserna i artikel 4.

II. Till artikel 25 punkt 3

Bestämmelsen i denna punkt innebär bland annat, att avdrag för ränta som person med hemvist i Finland erlagt till person med hem-

vist i Sverige medges vid beskattningen i Finland i den utsträckning som skulle ha varit fallet enligt finsk skattelagstiftning, om både utbetalaren och mottagaren av räntan haft hemvist i Finland.

III. Till artikel 28 punkt 2

I fråga om skattefrihet för flottningförening, som bildats för att handha flottningen i Torne och Muonio gränsälvars flottled, gäller vad därom särskilt är överenskommet eller framdeles överenskommes.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 27 juni 1973 i två exemplar på finska och svenska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Republiken Finlands regering:

Richard Tötterman

För Konungariket Sveriges regering:

Göran Rydning

AVTAL

mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering har, föranledda av önskan att ingå ett nytt avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, överenskommit om följande:

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer, som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, som uttages av envar av de avtalsslutande staterna, dess kommuner eller andra offentligrättsliga juridiska personer, oberoende av sättet på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är:

a) Beträffande Finland:

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten;
- 2) kommunalskatten;
- 3) kyrkoskatten;
- 4) skogsvårdsavgiften; samt
- 5) sjömansskatten;

(i det följande benämnda "finsk skatt").

b) Beträffande Sverige:

- 1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripna sjömansskatten och kupongskatten;

2) bevilningsavgiften för vissa offentliga föreställningar;

- 3) ersättningsskatten;
- 4) utskiftningsskatten;
- 5) skogsvårdsavgiften;
- 6) den kommunala inkomstskatten; samt
- 7) den statliga förmögenhetsskatten;

(i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Detta avtal tillämpas likaledes på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, vilka efter undertecknandet av avtalet uttages utöver eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas icke beträffande någondera avtalsslutande staten på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på arvs- och gåvoskatter.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Finland" åsyftar Republiken Finland, och inbegriper varje utanför Finlands territorialvatten beläget område, inom vilket Finland enligt finsk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter till havsbotten, dess underlag samt dessas naturtillgångar;

b) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige, och inbegriper varje utanför Sveriges territorialvatten beläget område, inom vilket Sverige enligt svensk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning;

d) "bolag" åsyftar varje juridisk person och varje annan enhet, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag, som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Finland: finansministeriet eller skattestyrelsen;

2) i Sverige: finansministern eller den myndighet åt vilken uppdrages att handha frågor rörande detta avtal;

g) "medborgare" åsyftar varje fysisk person som är medborgare i en avtalsslutande stat och varje juridisk person eller annan sammanslutning som tillkommit enligt gällande lag i en avtalsslutande stat;

h) "internationell trafik" inbegriper varje resa utförd av fartyg eller luftfartyg som användes av företag som har sin verkliga ledning i en avtalsslutande stat med undantag för resa som företages uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar bestämmelserna i detta avtal skall, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, anses ha den betydelse, som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter, som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. I detta avtal förstås med uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" varje person, som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller varje annan liknande omständighet.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, fastställs hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den stat, med vilken

hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat centrum för hans levnadsintressen är beläget eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 person, som ej är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat där den har sin verkliga ledning.

4. Oskiftat dödsbo anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där den avlidne enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel anses ha haft hemvist vid dödsfallet.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Med uttrycket "fast driftställe" förstås i detta avtal en stadigvarande plats för affärsverksamhet, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad;
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för nyttjande av naturtillgångar;
- g) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete som varar över tolv månader.

3. Uttrycket "fast driftställe" innefattar icke:

- a) användning av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
- b) innehav av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

varför den icke intagits i 1973 års skatteavtal.

Enligt 1949 års skatteavtal beskattas sådan studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i den ena avtalsslutande staten, som för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna innehar anställning i den andra avtalsslutande staten under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår endast i sin hemviststat, för löneinkomst som han för denna anställning uppburit i den andra avtalsslutande staten. Enligt 1973 års skatteavtal beskattas studerande eller affärs- eller hantverkspraktikant med hemvist i en avtalsslutande stat icke i den andra avtalsslutande staten för belopp som han vid vistelse i denna andra stat för sin undervisning eller utbildning erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller sin utbildning, under förutsättning att beloppen betalas till honom från källa utanför denna stat. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en avtalsslutande stat, som i den andra avtalsslutande staten innehar anställning under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i den stat där arbetet utförs endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 1 500 svenska kronor eller motsvarande i finska mark per kalendermånad. Om dessa inkomster icke överstiger nämnda belopp per kalendermånad, men överstiger sammanlagt 4 500 svenska kronor eller motsvarande i finska mark, beskattas den överskjutande delen av inkomsten i den stat där arbetet utförs.

Särskild betydelse har bestämmelsen i punkt 4 av artikel 24. Enligt denne medges svenskt företag som i Finland bedriver rörelse från fast driftställe avräkning från den svenska skatten på inkomst av denna rörelse även med det belopp som skulle ha utgått i Finland, om lättnad från den finska skatten icke med stöd av särskild skattelättnadslagstiftning här hade

medgivits. Sådan lagstiftning är t.ex. lagarna om skattelättnader för företag inom utvecklingsområdena.

Till övriga viktiga delar följer 1973 års skatteavtal OECD:s skatteavtalsmodell av år 1963 och däri senare gjorda ändringar. I artikel 25 rörande förbud mot diskriminering har emellertid beaktats vissa särdrag i finsk och svensk skattelagstiftning. Vissa bestämmelser, såsom detaljerade bestämmelser om när svenskt moderbolags fordran hos finskt dotterbolag skall anses som kapitalinvestering, har såsom föräldrade utelämnats ur avtalet.

Avtalet innehåller ej heller bestämmelser om utbyte av upplysningar. I detta hänseende gäller bestämmelserna i avtalet mellan Finland Danmark, Island, Norge och Sverige om handräkning i skatteärenden (Fördr.ser. 2/73).

Undanröjandet av dubbelbeskattning sker beträffande Finland enligt huvudregeln med hjälp av den s.k. befrielsemetoden med progressionsförbehåll.

Avsikten är att bringa avtalet i kraft så, att det beträffande källskatt tillämpas från och med den 1 januari 1974 och beträffande annan skatt första gången vid beskattningen för år 1974.

Med stöd av vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i det i Helsingfors den 27 juni 1973 med Sverige ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Emedan ifrågavarande avtal innehåller bestämmelser som hör till lagstiftningens område, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som den 27 juni 1973 ingicks i Helsingfors mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Sveriges regering är, försävt de hör till lagstiftningens område, i kraft såsom därom överenskommits. För verkställigheten av nämnda bestämmelser utfärdas erforderliga närmare föreskrifter genom förordning.

Helsingfors den 21 december 1973.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

Hallituksen esitys Eduskunnalle Ruotsin kanssa tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä.

Ensimmäinen Suomen ja Ruotsin välinen sopimus tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtiin 16 päivänä maaliskuuta 1931. Tämä sopimus korvattiin 21 päivänä joulukuuta 1949 tehdyllä, edelleen voimassa olevalla verosopimuksella (SopS 12/50). Ruotsin viranomaisten kanssa aloitettiin Tukholmassa syyskuussa 1971 neuvottelut uudesta verosopimuksesta. Neuvotteluja jatkettiin Helsingissä toukokuussa ja joulukuussa 1972. Näiden neuvottelujen ja niitä seuranneen kirjeenvaihdon tuloksena allekirjoitettiin uusi verosopimus Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1973.

Vuoden 1973 verosopimuksen rakenne ja sisältö on olennaisilta osiltaan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) vuonna 1963 julkaiseman verosopimusmallin mukainen, koska molemmat sopimusvaltiot ovat tämän järjestön jäseniä.

Uusi verosopimus voidaan jakaa sopimuksen soveltamisalaa koskeviin määräyksiin (1 ja 2 artikla), määritelmiä koskeviin määräyksiin (3—5 artikla), verottamisoikeuden jakautumista koskeviin määräyksiin (6—23 artikla), kaksinkertaisen verotuksen välttämismenettelyä koskeviin määräyksiin (24 artikla) ja erityisiin määräyksiin (25—29 artikla), joihin sisältyvät myös sopimuksen voimaantuloa ja päättymistä koskevat määräykset. Sopimukseen liittyy lisäksi sen olennaisena osana pöytäkirja, joka sisältää lisämääräyksiä 15 artiklan 4 kohtaan, 25 artiklan 3 kohtaan ja 28 artiklan 2 kohtaan.

Verosopimuksen soveltamisalaa koskevan määräyksen mukaan sopimusta sovelletaan jommassa kummassa tai kummassakin sopimusvaltiossa asuviin henkilöihin. Jos henkilön on katsottava asuvan Suomen lainsäädännön mukaan Suomessa ja Ruotsin lainsäädännön mukaan Ruotsissa, ratkaistaan kysymys tällaisesta kahdessa valtiossa asumisesta verosopimuksen vero-

tuksellista kotipaikkaa koskevien määräysten nojalla. Tällöin ratkaistaan, kummassa sopimusvaltiossa henkilö on verovelvollinen kotipaikkansa perusteella verosopimusta sovellettaessa.

Suomen osalta sopimus koskee tulo- ja omaisuusveroa, kunnallisveroa, kirkollisveroa, metshoitomaksua ja merimiesveroa. Tämä luettelo on tyhjentävä verosopimuksen allekirjoituspäivänä voimassa olleiden verojen osalta. Vuoden 1949 verosopimuksessa on määräys, jonka johdosta kansaneläkevakuutusmaksu ja sairausvakuutusmaksu kuuluvat sopimuksen soveltamisalaan. Sosiaaliturvan rahoitusta koskevien maksujen kansainvälisen kaksinkertaisen perimisen estämisen ei kuitenkaan ole katsottu voivan tarkoituksenmukaisesti tapahtua verosopimuksilla. Tällaisia määräyksiä ei tämän johdosta ole Suomen viimeaikaisissa verosopimuksissa. Koska myös Ruotsin veroviranomaisten kanta tähän kysymykseen on sama, ei vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksua eikä sairausvakuutusmaksua koskevia määräyksiä ole otettu uuteen verosopimukseen.

Vuoden 1949 verosopimus koskee 2 artiklan mukaan välittömiä veroja. Ne on sopimuksessa määritelty tulon tai omaisuuden taikka omaisuuden lisäyksen perusteella maksettaviksi veroiksi. Tämän verosopimuksen päättöpöytäkirjaan sisältyvien selitysten mukaan välittöminä veroina ei kuitenkaan pidetä Ruotsissa kannettavaa korvausveroa, jakamisveroa eikä suostuntamaksuja. Uusi verosopimus, jota 2 artiklan 1 kohdan mukaan sovelletaan tulon ja omaisuuden perusteella suoritettaviin veroihin, koskee saman artiklan 3 b kohdan mukaan myös Ruotsissa kannettavaa korvausveroa, jakoveroa (jota aikaisemmassa sopimuksessa kutsuttiin jakamisveroksi) ja suostuntamaksua. Korvausveroa kannetaan eräissä tapauksissa osakeyhtiöiltä tai taloudelliselta yhdistykseltä,